

[Stein.]

Da den sidste Lov om Udbytte- og Tantièmebegrænsning behandlede i dette høje Ting, stemte jeg imod. Saaledes som Forholdene ligger i Dag, vil jeg ikke stemme imod, men min principielle Indstilling over for Forslaget er af en saadan Karakter, at jeg ikke kan stemme for det.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet til Forslagets Bestemmelser, og for de velvillige Udtalelser i det hele. Denne Tak gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som, selv om han ikke fandt Forslaget fyldestgørende, dog — saaledes forstod jeg i hvert Fald det ærede Medlem — vilde give Forslaget sin Stemme.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist mente, ligesom Folketingsmand Jens Thomsen under Forhandlingerne i Gaar i Folketinget, at der var skabt et urimeligt Interregnum mellem Udløbet af Loven af 30. Maj 1940 og den nye Lov, der nu skulde se Dagens Lys. I Anledning af denne Udtalelse maa jeg for det første fremhæve, at Loven af 30. Maj 1940 gælder vedvarende, den er ikke tidsbegrænset, den skal ramme ethvert Selskab en Gang; og selv om jeg naturligvis erkender, at den har ramt langt de fleste Selskaber, er der endnu Selskaber, som ikke er kommet ind under Lovens Bestemmelser. Men hertil kommer yderligere, at selv om der er ganske enkelte Selskaber, som har kunnet benytte sig af det Interregnum, som det ærede Medlem omtalte — „Frikvarter“ kaldte Folketingsmand Jens Thomsen det i Gaar —, er der mig bekendt ikke noget Selskab, der har udbetalt Udbytte til Aktionærerne af større Omfang, end Bestemmelserne i denne Lov giver Tilladelse til.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist, der i øvrigt talte saa urbant, at han skulde være lidt varsom med Anvendelsen af Udtrykket „Nonsens“ over for Dele af det foreliggende Lovforslag, maa helt have misforstaaet Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, den Bestemmelse, han betegnede som noget Nonsens. Jeg anser denne Regel for fornuftig og rimelig, ellers havde jeg heller ikke draget Omsorg for, at den var blevet nedfældet i Forslaget. Den har sin Begrundelse i, at det her, hvor Talen er om Maksimumsudbytter, er af Værdi at slaa den almindelige Grundsatning fast, at der ikke maa udbetales mere end forsvarligt under

Hensyn til Selskabernes Forhold. Det er rigtigt, naar det ærede Medlem henviser til, at vi jo har Aktieselskabsloven, men i Aktieselskabsloven har man ikke nogen tilsvarende Bestemmelse som den, her er Tale om; Regelen fremgaar kun forudsætningsvis af Aktieselskabsloven — det ved det ærede Medlem ganske sikkert som Jurist —, og man har derfor fundet det nyttigt at slaa den fast i nærværende Forslag, og jeg kan tilføje, at en tilsvarende Bestemmelse findes i norsk Ret. Jeg maa derfor tilbagevise det ærede Medlems Udtalelse som ubeføjet.

Det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange omtalte Regeringens Beskatningsbestemmelser, som jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme nærmere ind paa. Dog vil jeg gerne over for det ærede Medlem pege paa, at Skattelovene jo er affattet saaledes, at Udbyttet beskattes stærkere end Henlæggelserne, og denne Skatteform har man netop valgt for at beskytte Henlæggelserne mest muligt. Det ærede Medlem spurgte yderligere, om Konjunkturfonden kom ind under Reglerne for Nedsættelse af Skat. Ja, Konjunkturfonden er en fast Reserve i skattemæssig Betydning.

Til det ærede Medlem Hr. Stein har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre. Det ærede Medlem mente, at det foreliggende Lovforslag ikke vilde blive af større Betydning, og sagde yderligere, at Handelsministeren tog fejl, naar han troede, at der var Mulighed for Udskejelser paa Aktieselskabsområdet. Jeg vil gerne i Anledning af denne Bemærkning gøre opmærksom paa, at jeg ganske deler den Opfattelse, og at jeg under Forhandlingerne i det andet høje Ting og i min Fremsættelsestale netop gjorde mig til Talsmand for de samme Synspunkter. Jeg sagde i min Fremsættelsestale i Gaar i det andet høje Ting følgende, som jeg gerne vil have Lov til at citere:

„Det maa erkendes, at for største Delen af vore erhvervsdrivende Selskaber vil en Regulator i det store og hele være uforuden. Dette understreges, forekommer det mig, af den Omstændighed, at de fleste af de betydende Selskaber i de foregaaende Aar har ført en jævn og rimelig Udbyttepolitik. Men det er selvsagt nødvendigt under de nuværende Forhold at have Haand i Hanke med, at der ikke fra enkelte Selskabers Side finder Misbrug Sted, fordi saadanne Misbrug let vil kunne drage Konsekvenser med sig til Skade for Erhvervslivet og for os alle.“

Det ærede Medlem Hr. Stein spurgte yderligere, hvorfor Aktieselskaberne særlig